

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΗΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΙΚΒ. EN ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, 1889. ΑΡΙΘ. 253.

ΣΥΝΔΡ. ἔτησ. ἐν Ἑλλάδι Δρ. Ι. Σύνδρ. » » » Ἐξωτερικῶ φρ. Σ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Ἐν ὁδῷ Σταδίου τῶν ἀριθ. 39

Ἐξ οὐδένου, πλὴν τῶν σακτικῶν ἰνσουλῶν, στέλλεται ἡ «Ἐφημερίς τῶν Παίδων» ἀνευ προκληρομῆς.

ΔΩΡΟΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ἐρθε τοῦς φιλιότατοι μοι συνδρομηταὶ τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων.

ΕΥΓΡΗΜΟΜΟΥΝΗ ΚΑΘΗΜΕΡΗ ΙΕΡΟΝ.

Δεῦτε νῦν, μικροὶ μοι φίλοι,
Σπεύσωμεν πρὸς τὸν Θεόν,
Μὲ ἀγνὴν ψυχὴν καὶ χεῖλῃ
Νὰ δοξάσωμεν Αὐτόν.
Μὲ εὐγνώμονας καρδίας
Νὰ προσπέσωμεν Αὐτῷ,
Αἴλουσ καὶ εὐχαριστίας
Νὰ προσφέρωμεν Αὐτῷ.

Λιγυράς φωνὰς ὑψούντες,
Ἄε ἱμνήσωμεν Αὐτόν,
Ἐκ ψυχῆς εὐγνωμονούντες,
Ἄς τιμῆσωμεν Αὐτόν.
Χάριν μὲν καὶ τῆς αἰσίας
Κ' εὐτυχουὶς Πρωτοχρονιάς,
Πλὴν καὶ δι' εὐεργεσίας,
Νέας τε καὶ παλαιάς.

Ὁ Θεὸς εἶν' εὐεργέτης.
Πάντα μᾶς εὐεργετεῖ,
Ἄκρος φίλος ποδηγέτης,
Εὐμενῶς ποδηγετεῖ.
Μᾶς πληροὶ ἀκαταπαύστως
Πλείστων δώρων ὀλικῶν
Μᾶς ἐπλήρωσεν ὡσαύτως
Δώρων θείων, ἠθικῶν.

Τίς ἔμπορεὶ νὰ ἀριθμήσῃ
Τοῦ Θεοῦ τὰς δωρεάς;
Ἢ καλῶς νὰ παραστήσῃ
Χαρίτας του τὰς πολλὰς;
Μᾶς ἐχάρισεν ὑγείαν
Ὁ Οὐράνιος Πατήρ,
Καὶ εἰρήνην κ' εὐτυχίαν
Ὁ παντὸς καλοῦ Δοτήρ.

Εἰς πάντας τοὺς μικροὺς ἀπῆς συνδρομηταὶς ἡ Ἐφ. τῶν Παίδων ἐνχεῖται ἕτη πολλά.

Δῶρα εἶναι τοῦ Κυρίου
Οἱ καλοὶ ἡμῶν γονεῖς,
Ὅδηγοὶ πιστοὶ τοῦ βίου,
Πλείστοι δοσε συγγενεῖς,
Καὶ διδάσκαλοι καὶ φίλοι,
Βασιλεῖς τε καὶ Πατέρες,.....
Σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ἡ φίλη,
« Παίδων ἡ Ἐφημερίς »

Μᾶς ἤξιωσε τὸ Θεῖον
Νὰ χαρῶμεν ζωηρῶς,
Μὲ Ἐκθέσεις Ὀλυμπίων,
Κ' εορτάσωμεν παιδρῶς
Τὸ Ἡμιπέδηλατον
Ἄνακτός μας τοῦ Σεπτοῦ,
Μὲ τιμὰς τῶν Βασιλέων
Κ' Εὐλογίας τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ Διάδοχον τοῦ Θρόνου,
Καὶ Μνηστῆρα Ἰηλευτόν,
Εἶδομεν ἐντὸς τοῦ χρόνου,
Κωνσταντῖνον τὸν γρηστόν.
Κ' ἡ καλὴ μας Ἀλεξάνδρα,
Ἐκ τῶν Παύλων τὸν καλόν,
Εὔρεν ἀξιόν της ἀνδρα,
Ζεῦγος ὄντως ἀγλαόν.

Καὶ τὸν Πρῶτον τῶν Ζαπταίων,
Κωνσταντῖνον τὸν κλεινόν,
Ἐξένο καὶ τῶν Βασιλέων,
Ἐξένο εἶδομεν κ' ἡμῶν.
Πλείστας ἔχομεν ἐνδείξεις,
Τῆς εὐνοίας τοῦ Θεοῦ,
Τῆς ἀγάπης ἀποδείξεις
Τοῦ Σωτήρος μας Χριστοῦ.

Διὰ Θείας εὐδοκίας
Ἠεῖώθημεν ἡμεῖς
Τῆς τοσαύτης εὐτυχίας,
Μὲ τοὺς φίλους Βασιλεῖς.

Ὅθεν δε εὐγνωμονώμεν
 Εἰς τὸν Μόνον Ἀγαθόν
 Ἄς αἰνώμεν κ' εὐλόγῳμεν
 Τὸν τρισάγιον Θεόν.

Γ. Κ.

Η ΧΑΪΔΗ.

Κατ' ἐπιτομήν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.

(Ἰδε προηγούμενον φύλλον).

Ἡ Χαΐδη ἴστατο ἐξω τῆς καλύβης τοῦ παπποῦ ἀναμένουσα αὐτὸν νὰ ὑπάγῃ μαζὺ τῆς νὰ φέρουν τὸ κιβώτιόν τῆς ἀπὸ τὸ Δόρφλη. Τέλος ὁ παπποῦς ἐφάνη καὶ ἀφοῦ ἐκύτταξε τριγύρω καὶ εἶδεν ὅλα ἐν τάξει, διότι τὴν Κυριακὴν ἡμέραν ἐσυνεβίβη νὰ βάλῃ ἐς τὰξιν ὅλα τὰ πράγματα τῆς οἰκίας καὶ τοῦ σταύλου του, ἐκίνησαν διὰ τὸ Δόρφλη, ἐξωθεν δὲ τῆς καλύβης τῆς τυφλῆς κυροῦλας, ὁμῆν γέρων ἰστάθη, ἡ δὲ Χαΐδη ἐτρεξε μέσα καὶ ἐνηγ-καλίθη αὐτῆν, ἀφοῦ δὲ τὴν ἐκαλημέρισε τὴν ἡρώτησε καὶ ἔμαθε μὲ εὐχαριστήσιν ὅτι αἱ φραντζόλαις ἦσαν πολὺ νόστιμαίς; ἀλλὰ; ἐπρόσθετεν ἡ θεῖτσα, ἡ κυροῦλα σου ἔφαγε μόνον μίαν χθὲς καὶ σήμερον τὸ πρωὶ καὶ τὴν ὠφέλησε πολὺ, ἐάν δὲ εἶχε μίαν καθήμεραν θὰ τὴν ὠφελοῦσεν εἰς τὴν υἰείαν τῆς.

— Λοιπόν, ἐξεφώνησεν ἡ Χαΐδη μετὰ μικρὰν σκέψιν, ξεῖρεις τί θὰ κάμω; Θὰ γράψω τῆς κυρίας Κλάρας νὰ μᾶς στείλῃ καὶ ἄλλαις; καθὼς μὲ ὑπεσχίθη.

— Αὐτὸ εἶναι καλὴ ἰδέα, εἶπεν ἡ θεῖτσα, ἐξαίρετον σχέδιον! ἀλλὰ τὸ κακὸν εἶναι ὅτι ξηραίνονται ἕως νὰ ἔλθουν καὶ γίνονται σὰν κόκκαλο καὶ ἡ καυμένη ἡ κυροῦλα δὲν θὰ ἡμπορῇ νὰ ταῖς μασσᾷ. Ἄν εἰμπορούσαμεν νὰ ἀγοράζωμεν καθημέραν ἀπὸ τὸ Δόρφλη, διότι κάμνουν καὶ ἐκεῖ τοιαύτας, θὰ ἦτο καλλίτερον.

— Ὁραία! ἐξεφώνησεν ἡ Χαΐδη. Ὁ κ. Σῆσμαν μὲ ἔδωκε μίαν σακκουλίτσαν γεμάτην χρήματα καὶ μὲ αὐτὰ θὰ ἀγοράζω μίαν φραντζόλαν νωπὴν καθ' ἑκάστην καὶ δύο διὰ τὴν Κυριακὴν ἀπὸ τὸ Δόρφλη, διὰ τὴν κυροῦλαν.

— Ὅχι, ὄχι, τέκνον μου, — ἐφώνησεν ἡ κυροῦλα. Τὰ χρήματα δὲν σὲ ἐδόθησαν διὰ τοιοῦτον σκοπόν. Πρέπει νὰ τὰ δώσης τοῦ παπποῦ σου καὶ αὐτὸς θὰ σὲ εἴπῃ τί νὰ κάμῃς μὲ αὐτά.

Ἄλλ' ἡ Χαΐδη δὲν ἤθελε νὰ χάσῃ τὴν εὐχαριστήσιν τῆς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἀλλ' ἐχώρυσσε καὶ ἐτραγουδῆσε, «Ναί, κυροῦλα θὰ ἔχῃς πᾶσαν ἡμέραν μίαν φραντζόλα καὶ τὴν Κυριακὴν δύο; καὶ ὅταν δυναμώσης; ἴσως σὲ ἐπανεῖλθῃ καὶ τὸ φῶς. Ναί, διότι ἡ ἀδυναμία ἐξησθένησε καὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ τότε τί χαρὰ νὰ ἡμπο-

ρῆς νὰ βλέπῃς τὰ δένδρα καὶ τὰ ἀνθὰ καὶ τὰ πρόσωπα ὄλων μας!

Ἡ γραία εἰσώπη ἀκούουσα τὴν Χαΐδην νὰ τετερίζῃ, καὶ ἔχαίρει διότι ἦτο τόσο χαροῦμένη καὶ εὐθυμη. Ἄλλ' ἐνῶ ἐχώρευε τριγύρω ἡ Χαΐδη εἶδεν ἐν παλαιὸν ὕμνολόγιον εἰς μίαν θυρίδα, καὶ ἀμέσως τὸ ἐπῆρε καὶ ἠρώτησε τὴν γραίαν ἂν ἤθελε νὰ τῆς ἀναγνώσῃ κανένα ὕμνον.

- Καὶ ἡμπορεῖς νὰ διαβάξῃς, Χαΐδη;
- Βεβαίωτατα — ἡ καλὴ κυροῦλα Σῆσμαν μὲ ἐδίδαξε πῶς νὰ μάθω καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἔμαθα. Ποῖον ὕμνον θέλεις νὰ σὲ ἀναγνώσω; Ἴδου ἓνας περὶ τῆς Κυριακῆς, νὰ τὸν ἀναγνώσω;
- Μάλιστα, ἀναγνώσέ τον.

ΥΜΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

Γλυκεῖα καὶ ἀγνή, Ἡμετέρα τοῦ Θεοῦ, Ἀνάστασις εὐλογητῆ, Εἰκὼν τοῦ οὐρανοῦ.	Χαρὰν δὲ ἀπὸ τὰς Γραφὰς Μεγάλην ἀποκτῷ.
Μακρὰν ἀπὸ ἐμὲ Ἄς ἦναι ἐν αὐτῇ, Φροντίδες αἱ βιωτικαὶ Κ' οἱ κοσμικοὶ σκοποὶ.	Τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ Ζητῶ μὲ προσευχὴν, Τοὺς κινήτους ψάλλω δὲ Αὐτοῦ Ἄρνῶ τὸν Αὐτρωτῆν.
Τὰς πράξεις τὰς λαμπρὰς Τοῦ Πλάστου μελετῶ,	Καὶ οὕτω σὺν Θεῷ Τὸν νῦν κειρὸν περῶν, Ἐλπίζω νὰ ἐσομασθῶ Διὰ τὸν οὐρανόν.

Ἀναγνώσει καὶ τὸν ἄλλον ὕμνον περὶ τοῦ Οὐρανοῦ.

Εἰς τὰς ἔχθρας Ἰορδάνου Ἰσταμαι προσεκτικῶς, Θεωρῶ κληρονομίαν Μένουσαν διὰ παντός.	Ἐκεῖ εἶναι ἡ πατρίς μου Ἐκεῖ εἶναι ὁ Χριστός, Ἐκεῖ εἶναι ἡ ἐλπίς μου Ὁ Σωτῆρ μου καὶ Θεός.
Βλέπ' ὠραίας πεδιάδας, Βλέπω κάμπους ὄροσερούς, Βλέπω λόφους καὶ κοιλάδας, Βλέπω ἀνθὰ καὶ καρπούς.	Βλέπω δὲ τὸ κρῖνον βεῦμα Καὶ τὸ πέρα λησμονῶ, Μοῦ ταράττεται τὸ πνεῦμα Καὶ φοβέμαι μὴ χαθῶ.

— Αὐτὸς ὁ ὕμνος πολλὰκις μὲ παρηγορεῖ, Χαΐδη, — Ὁ Θεὸς νὰ σὲ εὐλογῇ τέκνον μου! Ὁ Θεὸς νὰ σὲ εὐλογῇ! μὲ ἐχαροποίησες τόσο πολὺ σήμερον, ὥστε δὲν ἔχω λόγους νὰ σὲ εὐχαριστήσω. Ἄλλὰ μόλις εἶχε τελειώσει τοὺς λόγους τούτους καὶ ἡ φωνὴ τοῦ παπποῦ ἠκούσθη, ἐξωθεν, καλοῦσα τὴν Χαΐδην νὰ σπεύσῃ, διότι θὰ ἦναι ἀργά.

Οὕτως ἡ Χαΐδη ἀπεχειρήτησε τὴν κυροῦλα, καὶ ὑποσχεθεῖσα ὅτι θὰ τὴν ἐπανεβλέπε πάλιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ἐξῆλθε, καὶ ἠκολούθησε τὸν παπποῦ πρὸς τὰ κάτω — εἰς τὸ Δόρφλη.

Καθ' ὁδὸν ἡ Χαΐδη διηγήθη εἰς τὸν παπποῦ ὅλα ὅσα συνέβησαν εἰς τὴν καλύβην τῆς τυφλῆς κυροῦλας, διὰ τὰς φραντζόλας καὶ τὸ ὕμνολόγιον, τὰ ὁποῖα ἔκαμαν τὴν γραίαν τόσο εὐτυχῆ, προσέτι ὅτι τῆς προσέφερε χρήματα διὰ νὰ ἀγοράξῃ φραντζόλας μὲ αὐτά. Ἀλλὰ, ἐπρόσθεσεν, ἡ κυροῦλα δὲν τὰ ἐδέχθη. Ἐγὼ ὅμως ἀπεφάσισα,

εάν με δίδης αὐτὰ τὰ χρήματα παπποῦ, νὰ δίδω εἰς τὸν Πέτρον πᾶσαν ἡμέραν ὀλίγα λεπτά διὰ νὰ τῆς ἀγοράζῃ με αὐτὰ μία φραντζόλαν καὶ τὴν Κυριακὴν δύο.

— «Καλὰ Χαϊδὴ, — εἶπεν ὁ παπποῦς, πρῶτον πρέπει νὰ ἀγοράσωμεν μίαν κατάλληλον διὰ σὲ κλίνην, καὶ ἔπειτα θὰ περισεύσουν χρήματα ἀρκετὰ καὶ διὰ τὰς φραντζόλας.»

— Ἄλλ' ἐγὼ δὲν χρειάζομαι καλλιτέραν κλίνην ἀπὸ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἔχω, παπποῦ. Σὲ βεβαιῶνω δὲ ὅτι τὴν παρελθούσαν νύκτα ἐκοιμήθην σὰν ἀρνάκι ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὸ ἀχυρένιον στρώμα! Τόσον μαλακὸν καὶ εὐχάριστον ἦτο, ὥστε ἐπέρασεν ὅλη ἡ νύκτα καὶ ἐγὼ δὲν ἐγύρισα εἰς τὸ ἄλλο πλευρὸν οὔτε μίαν φορὰν!

— «Τὰ χρήματα εἶναι ἰδικά σου, τέκνον μου, καὶ κάμε τα ὅπως θέλῃς. — Ἐμπορεῖς νὰ ἀγοράζῃς με αὐτὰ φραντζόλας διὰ τὴν γραιὰν ἐπὶ πολλὰ ἔτη.»

— «Ἐξάίρετα! παποῦ, ἀνεφώνησεν ἡ Χαϊδὴ — σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὁποίαν με χαρίζεις — χαίρω δὲ πολὺ ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς ἡ δυστυχὴς κυρούλα δὲν θὰ τρώγῃ πλέον τὸ σκληρὸ καὶ μαῦρο ψωμί, τὸ ὁποῖον ἡ θεῖτσα κατασκευάζει!»

«Ἄλλὰ, παποῦ, ἐξεφώνησεν αἰφνης ἡ Χαϊδὴ; πόσον ὠραῖα φαίνονται ὅλα τὰ πράγματα! Ποτὲ πρότερον δὲν με ἐφάνησαν τόσον ὠραῖα!» καὶ ἤρχασε νὰ πηδᾷ καὶ νὰ τραγωδῇ με μεγάλην χαρὰν. (Ἀκολουθεῖ.)

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ ΙΝΑΙΚΗΣ ΣΟΦΙΑΣ.

(ὕπὸ γάβρον τιτὸς εἰς τῆς Ἐστ. τῶν Παίδων)

1. Ὅστι εἶναι εἰς σὲ δυσάριστον, τοῦτο μὴ κάμῃς εἰς ἄλλους.
2. Ἀποστρέφου τὴν συναναστροφὴν τῶν κακῶν καὶ ἀσπάζου τὴν τῶν ἀγαθῶν.
3. Κάμνε ἀγαθὰ ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ ἐνθυμοῦ πάντοτε τὴν ματαιότητα τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου.
4. Ἀπόφευγε με ὅλας σου τὰς δυνάμεις τὰ ἐξῆς: τὴν διάλυσιν τῆς φιλίας τῶν ἄλλων, τὴν διαβολὴν, τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀλλοτρίων σφαλμάτων, τὴν φιλονεικίαν, τὴν κατηγορίαν, τὸ νὰ συνοικῆς με οὐτιδανὸν καὶ εὐτελῆ ἄνθρωπον, τὸ νὰ βλέπῃς τὸ ἀνέραστον, τὴν φιλονικίαν καὶ λογομαχίαν μετὰ

- φίλου, τὴν εἰλικρινῆ διαλλαγὴν πρὸς ἐχθρὸν.
5. Ὁ σοφὸς ἀνὴρ καταστρέφεται ἐκ τῆς συμβουλῆς τοῦ πρὸς μωρὸν, ἐκ τοῦ γάμου μετὰ κακῆς γυναίκος καὶ ἐκ τῆς συναναστροφῆς μετὰ τῶν ἐχθρῶν του.
6. Συχνάκις ν' ἀνακαλῆς εἰς τὸν νοῦν σου ταῦτα: ὅποια τις εἶναι ἡ περίστασις ὅποιοι τινες εἶναι οἱ φίλοι ὅποιος εἶναι ὁ τόπος πόσις εἶναι ἡ πρόσδοξός σου καὶ πόσις ἡ δαπάνη τίνος εἶσαι σὺ καὶ τις εἶναι ἡ ἀξία σου.
7. Ὁ μὲν ὠφείλιμος, ἂν καὶ ξένος, λέγεται συγγενῆς, ὁ δὲ βλαβερὸς, καὶ εἰάν ἦναι συγγενῆς, κρίνεται ξένος.
8. Ἐκεῖνος θεωρεῖται πατὴρ, ὅστις τρέφει ἐκεῖνος φίλος, ὅστις εἶναι πιστός· ἐκείνη ἡ χώρα πατρίς, ὅπου καλῶς ζῇ ὁ ἄνθρωπος.
9. Ἐκείνη εἶναι γυναῖκα καλὴ, ἥτις εἶναι ἐπιδεξία εἰς τὰ ἔργα τοῦ οἴκου τῆς, καὶ εἶναι ἱλαρὰ, φιλανδρὸς, φιλάρετος, ἀληθολόγος καὶ χρηστολόγος.
10. Οὗ τινος ἡ γυναῖκα εἶναι καθαρὰ, ἐπιδεξία, εὐπειθὴς, γνωρίζει νὰ κατασκευάζῃ νόστιμα φαγητὰ, εἶναι ταπεινόφρων καὶ φυλάττει τὸν οἶκον, οὗτος εἶναι εὐτυχῆς.
11. Οὗ τινος ἡ γυναῖκα εἶναι ἀγριωπὴ, βδελυρὰ, φιλόνεικος, κακολόγος καὶ σκληρὰ, οὗτος εἶναι δυστυχῆς.
12. Ὡς θάνατος εἶναι ταῦτα: γυναῖκα κακὴ, φίλος διεστραμμένος, δούλος αὐθάδης εἰς τὰς ἀποκρίσεις, καὶ κατοικήσις εἰς οἶκον ὅπου ἔχει φωλεὰν φεῖδι.
13. Φύλαξον τὸν πλοῦτον διὰ νὰ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τυχαῖον κακόν· ἐγκατάλειψον δὲ τὸν πλοῦτον διὰ νὰ διαφυλάξῃς τὴν γυναῖκά σου· ἐγκατάλειψον δὲ καὶ πλοῦτον καὶ γυναῖκα διὰ νὰ διαφυλάξῃς τὸν ἑαυτόν σου.
14. Καθὼς, ὅταν περιπατῇ ὁ ἄνθρωπος, διὰ μὲν τοῦ ἐνὸς ποδὸς ἵσταται, διὰ δὲ τοῦ ἄλλου κινεῖται, οὕτως ὁ φρόνιμος δὲν ἀφίνει τὴν πρώτην οἰκίαν, ὅπου κατοικεῖ, πρὶν ἐρευνήσῃ καὶ εὖρη ἄλλην δευτέραν.
15. Τὸν μὲν φιλοχρήματον ἐλκυε ὁ ἄνθρωπος πρὸς ἑαυτόν καὶ τὸν κάμνει πειθήνιον διὰ χρημάτων· τὸν δὲ ὑπερήφανον διὰ ταπεινώσεως τὸν δὲ μωρὸν διὰ συγκατανεύσεως καὶ συναινέσεως· τὸν δὲ σοφὸν διὰ λόγου ἀληθινοῦ καὶ ὀρθοῦ.
16. Οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι εὐχαριστοῦνται εἰς τὰ φαγητὰ καὶ ποτὰ· οἱ δὲ σοφοὶ εἰς τὸν ὀρθὸν καὶ ἀληθινὸν λόγον.

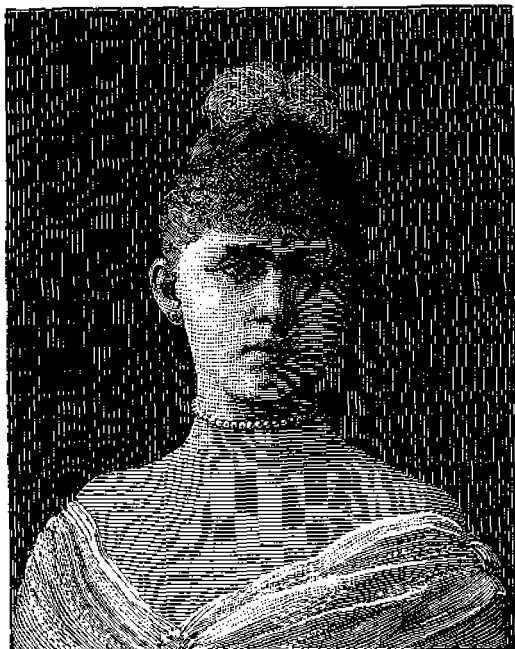
Ἀκολουθεῖ.

**ΤΟ ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙ
Η ΉΓΕΜΟΝΙΣ ΣΟΦΙΑ.**

Ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος εἶναι ὁ πρῶ-
τότοκος υἱὸς τοῦ βασιλέως Γεωργίου Α',
ἐγεννήθη δὲ ἐν Ἀθήναις τῇ 2 1/2 Ἀυγούστου
1868. Ἀνεκνήσθη Ἐνάλικος τῇ 1/13 Δε-
κεμβρίου 1886. — Ἡραβωνίσθη τὴν ἡγε-
μονίδα τῆς Πρωσσίας Σοφίαν, ἀδελφὴν τοῦ

αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλ-
μου.

Ὁ μνηστὴ τοῦ διαδόχου Κωνσταντῖνου
Σοφία εἶναι θυγάτηρ τοῦ ἀποθανόντος αὐ-
τοκράτορος τῆς Γερμανίας Φριδερίκου Γ',
καὶ τῆς ἡγεμονίδας Βικτωρίας θυγατρὸς
τῆς βασίλισσος τῆς Ἀγγλίας. Ἐγεννήθη
τῇ δὲ 2/11 Ἰουνίου 1870 καὶ ἡραβωνίσθη
τὸν διάδοχον Κωνσταντῖνον τὸ παρελθὸν
θῆρος.

Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ ἡ μνηστὴ αὐτοῦ Σοφία.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΑΛΕΣΗΣ.

— Πρὸς 100 ἔτην, λέγει ὁ κ. Γλάδστον, ἠμι-
λεῖτο ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα μόνον ὑπὸ 12,000,000
ἀνθρώπων, σήμερον ὑπὸ 105,000,000 ἦτοι ἐπο-
λασσιάζθησαν οἱ λαοὶ οὗτοι αὐτὴν 17^{αις} ἐντὸς
ἑνὸς αἰῶνος.

Ἐὰν ἡ αὐξήσις αὕτη ἐξακολουθήσῃ εἰς τὸ
μέλλον, θῆσιν καὶ κατὰ τὰ 100 παρελθόντα ἔτη,
τὸ 2000 μ. Χ. θὰ ἡμιλεῖσι τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσ-
σαν 340,000,000 ἀνθρώπων!

Ἦδη πρὸς τὴν αὐξήσιν τῶν Ἠνωμένων Πο-
λιτειῶν ὁ κ. Γλάδστον νομίζει ὅτι τὸ 1897 ὁ

πληθυσμὸς αὐτῶν θὰ ἀνέλθῃ εἰς 550,000,000!

Ἡ τεραστία αὕτη αὐξήσις τῶν Ἠν. Πολιτειῶν
φαίνεται ἀπίστευτος καὶ ὅμως τὴν προεῖδε
καὶ τὴν προεῖπε τὸ 1792 ὁ Ἀμερικανὸς λοχαγὸς
"Ἰμλαϊ", ὅστις ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως
νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἀκατοίκητον μέρος τοῦ Κράτους.
Προεῖπε δὲ ὅτι τὸ 1892 αἱ Ἠν. Πολιτεῖαι θὰ εἴ-
χον πληθυσμὸν 64,000,000 ψυχῶν, ἀκριβῶς ὅσους
πλησιάζουν νὰ ἔχουν ἤδη!

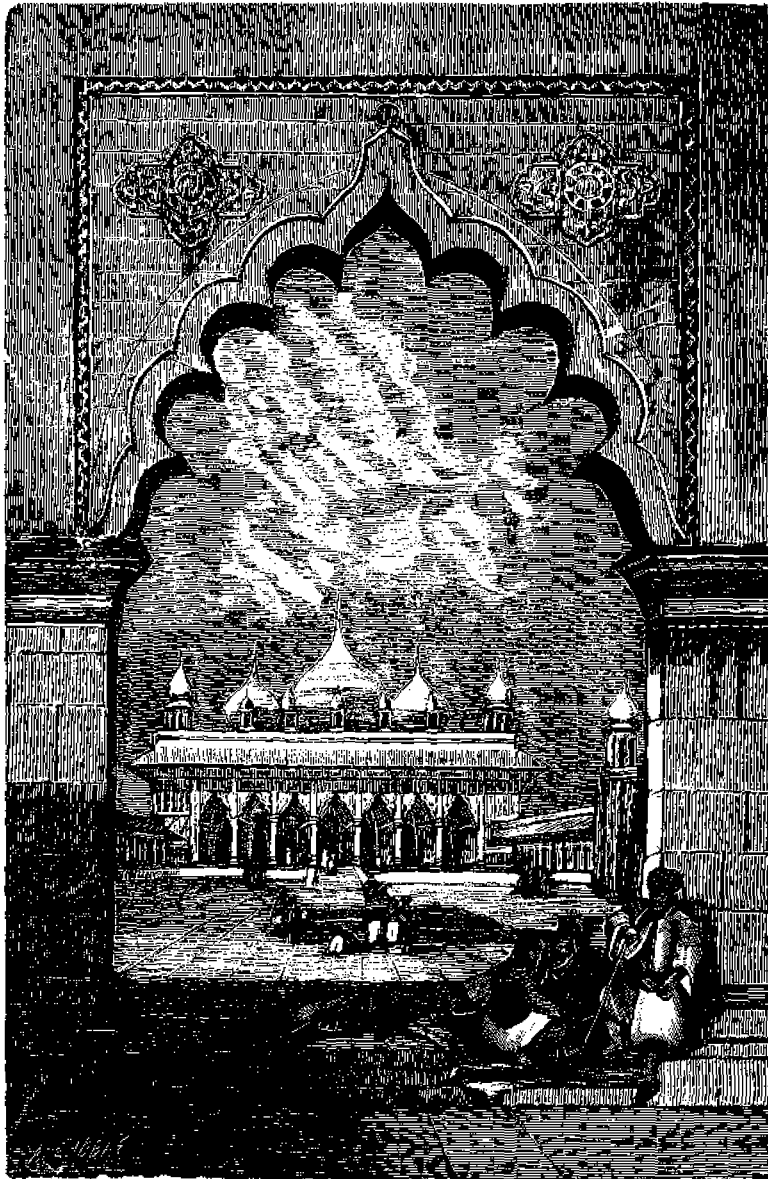
Ὁ κ. Γλάδστον προλέγει ὅτι μετὰ 70 ἔτη ὁ
Καναδᾶς καὶ ἡ Αὐστραλία θὰ ἔχουν ἐκάστη πε-
ρισσοτέρους κατοίκους παρ' ὅσους ἔχει ἤδη ἡ
Μεγάλῃ Βρετανία.

Καὶ ὅμως ὁ κ. Γλάδστον πιστεύει ὅτι ἅπασαι

αὐται αἱ ὁμοίωγλωσσαι χῶραι θὰ ἀποτελέσωσι μίαν ὁμοσπονδίαν, ἣτις θὰ ἡγεμονεύσῃ ἐφ' ὅλης τῆς γῆς!

ἐνεργεία καὶ ἔχει δύο κορυφὰς τὴν μίαν μεγαλύτεραν τῆς ἄλλης.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ περίστασιν ἡ ἐκρηξίς ἐλαβε χῶραν εἰς τὸν μικρὸν κῶνον περὶ τὴν πρωταίαν.

Τὸ παλάτιον τοῦ Μογγόλου αὐτοκράτορος ἐν Ἀγρα-

**ΤΡΟΜΕΡΑ ΗΦΕΣΤΕΙΟΣ ΕΚΦΡΑΣΙΣ
ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ.**

Κατὰ τὸ ἤδη λήξαν ἔτος συνέβη ἐν Ἰαπωνίᾳ μία τῶν ἰσχυροτάτων ἐκρήξεων ἐξ ὧσων μᾶς ἀναφέρει ἡ ἱστορία τῶν ἡφαιστειῶν ὁρέων.

Τὸ ὄρος Μπανδαισάν κεῖται περὶ τὰ 200 μίλια ἀπὸ τῆς πόλεως Τόκιο, εἶναι δὲ ἡφαιστειῶν ἐν

ἄνω δὲ ὥρας πρὸ τῆς ἐκρήξεως συνέβησαν δύο ἰσχυροὶ κλονισμοί, μετὰ τούτους δὲ τὸ ἔδαφος ἀνήρθη καὶ ἔπεσεν ὡς τὰ κύματα τοῦ Ὠκεανοῦ, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐτρέκλιζον ὡς οἱ ναῦται ἐν καιρῷ τρικυμίας. Κατόπιν ἠκούσθη κρότος ἰσχυρότερος ἰσχυρᾶς βροντῆς, ἔκαμε δὲ τοὺς ἤδη ἐντρόφους κατοίκους τοῦ τόπου νὰ τρέχουν

άνω κάτω ὡς τρολοί.

Μετά τὸν κρότον ἐπῆλθε σκότος βαθύς ὡς ἐν βαθύτῃ νυκτὶ ἐφ' ὅλης τῆς χώρας. Οἱ δὲ κάτοικοι ἔντρομοι καὶ παραξαισμένοι δὲν ἤξευρον ποῦ νὰ διενθυσθοῦν δι' ἀσφάλειαν.

Αἴφνης ἐν μέρος τοῦ ὄρους περὶ τὸ ἐν μίλιον κατὰ τὴν ἔκτασιν διὰ τινος ὑπογείου δυνάμεως ἀπεκόπη ἀπὸ τοῦ λοιποῦ ὄρους καὶ ἐξεσφενδονίσθη εἰς τὸ ἀντίπερα μέρος τῆς κοιλάδος πρὸς τὸν ποταμὸν, ὅστις ἔκειτο περὶ τὰ δύο μίλια μακρὰν τοῦ τόπου τῆς ἐκρήξεως. Οὔτε φλόγες, οὔτε πῦρ ἐφάνη, ἀντὶ δὲ τούτων ἐπῆλθε κατακλυσμὸς πηλοῦ πεπληρωμένης μὲ ζέοντα θειώδη ἀτμῶν. Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ κύμα τοῦτο τοῦ πηλώδους ἀτμοῦ ἔτρεχε δύο μίλια κατὰ πᾶν δευτερόλεπτον. Εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἤρχισεν, εἶχεν ἔκτασιν ἑνὸς περίπου μιλίου, ἀλλὰ ὅταν ἐφθασεν εἰς τὸν ποταμὸν—δύο μίλια μακρὰν τοῦ ὄρους τὸ πλάτος του ἐφθασεν εἰς 12 μίλια!

Τὸ ἠφαιστειοῦ τοῦτο θεῦμα ἐξηπλώθη ὡς διπιδίον ἄνωθεν τοῦ ποταμοῦ καὶ πέραν αὐτοῦ, ἐρέμισε δὲ τὸν ποταμὸν καὶ ὅλην τὴν κοιλάδα ἕως εἰς τοὺς πρόποδας σειρᾶς τινος ὄρεων, εἰς βάθος σιγνᾶκις 40—50 ποδῶν.

Τόσον μεγάλη ἦτο ἡ σφοδρότης τοῦ θεύματος τούτου, ὥστε ἀνῆλθεν εἰς τὰ πλευρὰ τῶν ὄρεων εἰς ὕψος 200 περίπου ποδῶν! καὶ ἐκεῖθεν πάλιν κατήλθεν εἰς τὴν κοιλάδα. Ὁ μέσος ὄρος τοῦ βᾶθους τοῦ πηλοῦ τούτου εἶναι 15 περίπου ποδῶν.

Ἐννοεῖται ὅτι μετέβαλεν ἐντελῶς καὶ διὰ παντὸς τὸ πρόσωπον τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς χώρας. Ἐφ' ἑσφενδόνῃ τῆς ζεύσεως ταύτης μάζας ἦτο τόσον μεγάλη, ὥστε εἰς ἀπόστασιν 400 περίπου ποδῶν ὑπεράνω τῆς γραμμῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφθασε τὸ θεῦμα τοῦτο, ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν ὄρεων ὅλα τὰ φυτὰ καὶ δένδρα καταστράφησαν. Τρία δὲ χωρία κατεχώθησαν καὶ περὶ τοὺς 400 κατοίκους ἐτάφησαν ζῶντες. Οἱ δὲ κάτοικοι ἐνὸς ἄλλου χωρίου, ἀκούσαντες τὸν τρομερὸν κρότον, ἐξῆλθον ἔντρομοι ἀπὸ τὰς οἰκίας των καὶ ὑποθέσαντες ὅτι ὁ κρότος ἤρχετο ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους, ἔτρεξαν πρὸς τὸ μέρος, ὅπουθεν πράγματι ἤρχετο καὶ καθ' ὅδον συναντήσαντες τὸ θερμὸν θεῦμα τοῦ πηλοῦ κατεχώθησαν ὑπ' αὐτοῦ. Τὸ δὲ παραδοξότατον πάντων εἶναι ὅτι τὸ χωρίον των ἔμεινε σῶον καὶ ἀκέραιον, τοῦ θεύματος λαβόντος ὀλίγον λοξὴν διεύθυνσιν, οἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ γέροντες, οἱ ὅποιοι ἔνεκα τῆς ἀδυναμίας των δὲν ἠδυνήθησαν νὰ φύγουν, ἐσώθησαν.

Ἄγγλος τις μηχανικὸς ὑπολογίζει ὅτι περὶ 700,000 τόνοι χάρματος ἐξεμέσθησαν ὑπὸ τοῦ ἠφαιστείου, τούτου ἔνεκα ἡ πορτεία τοῦ ποταμοῦ

ἤλλαξε, ἡ δὲ ὄψις τῆς ὅλης χώρας μετεβλήθη ἐξ ὀλοκλήρου!

Αἷτια τῆς καταστρεπτικῆς ταύτης ἐκρήξεως λέγεται ὅτι ἦτο ἰλιμνη τις, περὶ τὰ 10 μίλια μακρὰν τοῦ κρατῆρος, τὰ ὕδατα τῆς ὁποίας διὰ τινὰ ὑπόγειον αἷτιαν διασχετεύθησαν εἰς αὐτὸν καὶ διὰ τῆς μετατροπῆς αὐτῶν διὰ τοῦ ὑπογείου πυθῆος εἰς ἀτμὸν ἀπέκοψαν μέρος τοῦ ὄρους καὶ μετετόπισαν αὐτὸ περὶ τὰ δύο μίλια μακρὰν, ὡς εἰν ἦτο σφαῖρα ἐξ ἐλαστικοῦ, ἐπήνεγκον δὲ καὶ τὰς προμνημονευθείσας ἄλλας καταστροφάς. Τὸ ἠφείστειον ἀφοῦ ἐτελείωσε τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς, ἐπανῆλθεν ἐκ νέου εἰς τὴν προτέραν του ἡσυχον ἐνέργειαν!

—**Ἀξιόλογα συμβάντα κατὰ τὰ τελευταία 30 ἔτη.**

Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός.

Ἡ τῆς φωτογραφίας.

Ἡ ἴδρυσις τῆς πρώτης ὑπέρωκεανείου ἀτμοπλοικῆς εταιρίας.

Ἡ προσάρτησις τοῦ Τέξας εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ μετὰ τοῦ Μεξικῶν πόλεμος καὶ ἡ πρόσθησις τῆς Καλιφορνίας ὁμοῦ μὲ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ χρυσοῦ.

Ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1848.

Ἡ ὄψωσις καὶ πτώσις Ναπολέοντος τοῦ Γ' καὶ ἡ ἴδρυσις τῆς 3ης Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Ἡ κατάδυσις τοῦ ὑποβρυχίου καλωδίου.

Ὁ μέγας ἐμφύλιος πόλεμος καὶ ἡ κατάργησις τῆς δουλείας ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ μέγας Γαλλογερμανικὸς πόλεμος καὶ ὁ σχηματισμὸς τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἡ πτώσις τῆς κοσμικῆς ἑξουσίας τοῦ Πάπα.

Ἡ ἀπολενθέρωσις τῶν Σέρφων ἐν Ῥωσίᾳ.

Ἡ ἀνακάλυψις τῶν πηγῶν τοῦ Νεῖλου καὶ Νίγητος, καὶ ἡ τοῦ τηλεφώνου.

ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥ ΣΕΙΣΜΟΥ ΕΠΙ ΤΑ ΖΩΑ.

—Εἰς συνάθροισιν τινὰ σεισμολόγων, γενομένην ἐν Ἰαπωνίᾳ, ὁ Καθηγητῆς κ. Μέλνε ἀνέγνωσε διατριβὴν πολὺ ἐνδιαφέρουσαν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν σεισμῶν ἐπὶ τὰ ζῶα. Κατὰ τὰς γενομένας παρατηρήσεις τὰ ζῶα δεικνύουν τρόμον ὄχι μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ σεισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὀλίγα δεύτερα λεπτὰ πρὸ αὐτοῦ. Διηγήθη δὲ ὁ κ. Μέλνε ὅτι 30 δευτερόλεπτα πρὸ τοῦ σεισμοῦ τοῦ γενομένου τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον, ἐν Γιοκοχάμα, εἰς ἕκ τῶν ὄνων του ὠρθώθη ἐπὶ τῶν ὀπισθίων σκελῶν, καὶ ἔτρεμε καθ' ὅλον τὸ

σώμα, ως να κατείχετο από μεγάλου τρόμου. Οί φασιανοί έκφέρουσι κραυγήν τρόμου πρό του σεισμού, οί δέ βάρθακοι παύουν—τά κοακίσματα των. Αί χήνες, και οί χοίροι αναγγέλλουσι τήν προσέγγισιν του σεισμού διά φωνών στενοχωρίας. Πολλά πτηνά καταλαμβάνονται από άνησυχίαν εις τήν πλησίαν του σεισμού, εις μέρη δέ όπου υπάρχουν ήφαιστεια, πολλές ώρας πρό του σεισμού τά ζώα, άγρια και κατοικίδια, κυριεύονται από είδος τι άνησυχίας και τρόμου, και ζητούν να φύγουν από τήν προσεγγίζουσαν καταστροφήν. Βεβαίως ή αίσθησις των πρέπει να ήναι πολύ λεπτοτέρα από τήν των ανθρώπων και διά τουτο αισθάνονται τάς δονήσεις, αι όποιαι προηγούνται των σεισμών, και τάς όποιας ήμεις οί άνθρωποι ένεκα τής μικρότητός των δέν αισθανόμεθα.

ΔΗΜΗΤΡΑ.

Η Δήμητρα ή Δημήτηρ, ήτοι Γή μήτηρ, ήτο κατά τήν Έλληνικήν μυθολογίαν θυγάτηρ του Κρόνου και τής Ρέας και άδελφή του Διός. Ήτο δέ θεά των φυτικών προϊόντων και μάλιστα του σίτου και τής γεωργίας, τήν όποίαν και έδίδαξεν εις τους ανθρώπους.

Η θεά αύτη είχε δύο τέκνα τήν Περσεφόνην και τον Τριπτόλεμον. Τήν Περσεφόνην ήρπασεν ο θεός των καταχθονίων χωρών Πλούτων, ένω συνέλεγεν άνθη, έμαθε δέ τήν άρπαγήν της ή μήτηρ της, μετά πολλας περιπλανήσεις προς αναζήτησιν αύτης εις διάφορα μέρη τής γής, παρά του 'Ηλίου.

Εις μίαν των περιπλανήσεών της τούτων ήλθε και εις τήν Έλευσίνα υπό τó σχήμα γραιίας γυναικός, υπό τó όνομα Δηή (ή Ζητούσα), προσλήφθη δέ παρά του Κελεού υίου του Έλευσίνος ως τροφός του υίου του Δημοφόντος. Έκεί δέ απέκαλύφθη επί τέλους ως θεά, και προς τιμήν αύτης οί Έλευσίνιοι άνήγειραν ναόν.

Πρός καταπραΰνσιν τής όργής αύτης ο Ζεύς προσέταξε να ανέλθη ή Περσεφόνη εκ του Άδου,

άλλά να μένη τó τρίτον του έτους με τον Πλούτωνα. Μετά τουτο δέ ή Δήμητρα διδάξασα τους Ηγεμόνας τής Έλευσίνας τά Έλευσίνια μυστήρια και θυσίας, άνήλθεν εις τον Όλυμπον και συγκατεριθμήθη μετά των δώδεκα Όλυμπίων θεών. Η λατρεία της έγενεκεύθη κατόπιν καθ' όλην τήν Ελλάδα, ή Έλευσις όμως ήτο τó κέντρον αύτης ως και των μυστηρίων της και εκεί συνέρρεον πανταχόθεν οί άνθρωποι διά να μυηθώσιν εις αυτά.

Εις τήν Δήμητρα έθυσιάζοντο, εκτός των καρπών, ταύροι και δαμάλεις, αλλά κυρίως γουρούνα διά τó γόνιμον αύτων. Οί άστάχεις, ο μήλων και τά καρποφόρα δένδρα έθεωρούντο ιερά αύτης. Οί δέ γεωργοί έλάτρευον και έπεκαλούντο αύτην ως ιδίαν τής γεωργίας θεότητα και προστάτριαν.

Εις τά άγάλματα και ανάγλυφα εικονίζεται ως γυνή ήπιου χαρακτήρος, φέρουσα εις μέν τήν κεφαλήν στέμμα άστάχινον, εις δέ τήν μίαν των χειρών δάδα των Μυστηρίων, έτι δέ κάμιστρον μετά καρπών, και εις τήν άλλην άστάχεις, ή μήκωνας.

Η θεά Δήμητρα.

**Θαυμάσιος πολ-
λαπλασιασμός τής
*Αγίας Γραφής.*** Επί

τρεις χιλιάδας έτη ύπήρχον μόνον τρεις εκδόσεις τής Γραφής, ήδη είναι μεταφρασμένη εις 350 γλώσσας εκ των 6,000 όμιλουμένων γλωσσών και διαλέκτων.

— Το 1804 ήσαν καθ' όλον τον κόσμον μόνον 6,000,000 Βίβλοι. Το 1880 ήσαν εις τάς χείρας του λαού διαφόρων Κρατών 160,000,000 αντί-πων τής Γραφής!

— Έν άρχή του αιώνός μας τήν Γραφήν δέν ήδύναντο να αναγνώσουν περισσότεροι του ένός χιλιοστού του ανθρωπίνου γένους, ήδη τó έν πέμπτον του όλου πληθυσμού τής γής δύνανται να αναγνώσουν αύτην. Δέν ύπόρχει δέ "Ηπειρος, ή Έθνος, εις τó όποτον να μη εισήλθεν ήδη ή Αγία Γραφή.

ΠΟΙΚΙΛΑ

— Η εμπορική αξία παλαιών υποδημάτων. Τα παλαιά υποδήματα, τα οποία τίθενται εις τους θρόμους ως σκουπίδια άχρηστα, αποτελούν ήδη σπουδαίον προϊόν βιομηχανίας.

Εις τα μεγάλα κέντρα του πολιτισμού υπάρχουν καταστήματα εις τα οποία τα άχρηστα ταύτα μέχρι τουδς πράγματα συνάζονται και χρησιμοποιούνται ως εξής:

Αφού αποχωρισθί τὸ δέρμα ἀπὸ τὰ καρφία καὶ τὰς κλωστάς, χεθυποβάλλεται εἰς κατεργασίαν, ἥτις τὸ μεταβάλλει εἰς μαλακὴν μάζαν, ἐκ τῆς ὁποίας κατασκευάζεται εἶδος τι δερμάτος, τὸ ὁποῖον ὁμοιάζει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μὲ τὸ λεπτότατον δέρμα τῆς Κορδόβας, μὲ αὐτὸ δὲ καλύπτονται κιβώτια καὶ ἄλλα σκευὴ ὁδοιπορικῆ.

Εἰς τὰς φυλακὰς τῆς κεντρικῆς Γαλλίας οἱ φυλακισμένοι ἀφοῦ διαλύσουν τὰ υποδήματα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνίστανται, ῥίπτουσι τὸ δέρμα εἰς ὕδωρ καὶ ἀφίπουν αὐτὸ ἕως οὗ γινήῃ μαλακόν, κόπτουσι τότε τὰ ἄνω μέρη τοῦ υποδήματος καὶ κατεσκευάζουσι ἐξ αὐτῶν υποδήματα διὰ παιδιὰ τῶν δὲ πάντων τὰ μὲν μικρὰ κομμάτια κατασκευάζονται εἰς πέτραις τῶν υποδημάτων τῶν κυριῶν, τὰ δὲ μεγαλύτερα κομμάτια εἰς πάτους τῶν παιδικῶν υποδημάτων.

Τὰ παλαιόκαρφα προσετι ἀποχωρίζονται ἀπὸ τὰ δέρματα καὶ πωλοῦνται ὡς ἕλιον εἰς τοὺς σιδηρουργούς, οἱ ὅποιοι τὰ λυώνουν καὶ ἀπολαμβάνουσι σίδηρον. Ἐπιλογίζεται δὲ ὅτι ἡ αξία τούτων καλύπτει τὰ έξοδα τῶν παλαιῶν υποδημάτων.

Τὰ κομμάτια τοῦ δερμάτος, τὰ μικρὰ, πωλοῦνται εἰς γεωργούς, οἱ ὅποιοι ἀφοῦ τὰ ἀναλύσουν τὰ μεταχειρίζονται διὰ κόπρισμα.

— Μία λίτρα πεπτισμένον ἄτμοῦ ἐγκλείει ποσότητα θερμότητος ἰκανὴν νὰ θερμάνῃ 267 λίτρας ὕδατος ἕνα βαθμῶν!

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΙ ΤΕΛΕΤΑΙ

— Οἱ Μωαμεθανοὶ ἐνταφιάζουν τοὺς νεκρούς αὐτῶν ἄνευ φερέτρου οὐδὲν ἄλλοτε.

— Οἱ Γρηνηλανδοὶ θάπτουν τὸν νεκρὸν μὲ ἓν σκυλάκιον διὰ τὸν ὀδηγῆ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, διότι, λέγουσι, ὁ σκύλος δύναται νὰ ὀδηγήσῃ τινὰ πανταχού.

— Οἱ Ἰρλανδοὶ συνείθισαν νὰ ἔχουν ἀδιακόπως μουσικήν, διὰ νὰ ἀπομακρύνουν τὰ πονηρὰ πνεύματα.

— Οἱ Ρώσσοι βάλλουν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ νεκροῦ πιστοποιητικὸν γράμμα ἐπὶ χάρτου περὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, διὰ νὰ τὸ δεῖξῃ εἰς τὸν Ἀπόστολον Πέτρον, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν Πύλιν τοῦ Οὐρανοῦ.

— Εἰς τὰς Ἰνδίας ἡ ἀφωσιωμένη σύζυγος πρότερον ἀνέβαινε εἰς τὸν σωρὸν τῶν ξύλων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐτίθετο τὸ πῶμα τοῦ ἀνδρός τῆς καὶ κατακαίετο μετ' αὐτοῦ.

— Οἱ κάτοικοι τῆς Αὐστραλίας δένουν τὰς χεῖρας τοῦ πτώματος καὶ ἐκρίζουν τοὺς δρυγας τῶν δακτύλων, διὰ νὰ μὴ δύναται ὁ νεκρὸς νὰ σκαλίσῃ δι' αὐτῶν τὸν τάφον του καὶ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ!

— Οἱ ἄγριοι αὐτόχθονες τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἔθαιπον μὲ τὸν νεκρὸν ἀγγεῖον μὲ τροφίαν, τάζον, βέλῃ, καὶ σανδάλια καὶ κομμάτια ἐκ δερμάτος Ταράνδου καὶ πένοντας Ταράνδου διὰ νὰ ἐμβάλωσιν αὐτὰ, ὅταν παλαιώσουν.

— Οἱ Κινέζοι σκορπίζουν νόθα χάρτινα νομίσματα εἰς τὴν ὁδόν, διὰ τῆς ὁποίας ὅα διέλθῃ τὸ λείψανον, μέχρι τοῦ τάφου, τὸν ὁποῖον καλύπτουσι προσεκτικῶς, ὥστε τὸ πονηρὸν πνεῦμα ν' ἀπατηθῇ (νὰ συ)λέθῃ αὐτὰ καὶ οὕτω νὰ μὴ δινηθῇ νὰ εὔρῃ τὸ μέρος, ὅπου ὅα ἐνταφιασθῇ ὁ νεκρὸς. Ἐσκορπίζουσι προσετι εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου ὁμοιώματα ἐκ χάρτου τῶν φερόντων τὸ φερέτρον καὶ ἄλλων ὑψηρετῶν, διὰ νὰ προσβάσουν τὴν ψυχὴν καὶ τὴν λάβουν ὑπὸ τὴν προστασίαν των.

— Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐνίοτε ἔθαιπον καὶ ἄλλοτε ἔκαιον τοὺς νεκρούς αὐτῶν.

— Οἱ Ρωμαῖοι πάντοτε ἔκαιον τοὺς νεκρούς αὐτῶν.

— [Ἄς προσπαθῶμεν ὅλοι 1] νὰ ἀποκτήσωμεν τὴν

ἀρετὴν τῆς σιωπῆς. 2) νὰ θεωρῶμεν τὸ εὐρίσκειν σφάλματα εἰς ἄλλους ἁμαρτίαν, καὶ 3) ν' ἀποφασίσωμεν, ὅταν ἡμεῖς αὐτοὶ ἤμεθα εὐτυχεῖς, νὰ μὴ δηλητηριάσωμεν, τὴν ἀτμοσφαιραν καὶ καταπικραίνωμεν τὴν καρδίαν τῶν πλησίον μας διὰ μὴ ἀναγκάσιον ἐπικρίσεων, ἀλλὰ νὰ καλλιεργῶμεν τὴν ἀρετὴν τοῦ ἐπαίνειν.—

— Κηδεῖα μυρμηκῶν. Τὸ ἀκόλουθον ἀνεκδοτὸν ἱσταρεῖται ὑπὸ κυρίου τινὸς ἐνασχολουμένου εἰς τὴν ἐντομολογίαν. « Ἡμέραν τινὰ, λέγει, ἐν ᾗ ἐξήταζον τὰς κινήσεις σμήνους τινὸς μυρμηκῶν, ἐξ ἀπροσεξίας ἐπάτησα ἐπὶ μίᾳ βμάδᾳ αὐτῶν καὶ τοὺς ἐφόνευσα. Ἀμφέσω οἱ ἐπικίοντες περιεκύκλωσαν τοῦ; φονευθέντα, καὶ ἀφοῦ ἐπεθεώρησαν αὐτοὺς ἐπὶ τινὰς στιγμὰς, ἀπέστειλαν τέσσαρας ἐκ τῶν συντροφῶν των πρὸς τὴν φωλεάν, ἡ ὁποία δὲν ἀπέχευε πολὺ ἀπὸ τοῦ τόπου ὅπου συνέβη τὸ δυστύχημα των, καὶ μετ' ὀλίγον ἐπέστρεψαν ἀκολουθούμενοι ὑπὸ ἄλλων συντροφῶν, ὅλοι δ' ἐβάδιζον κατὰ γραμμὴν, ὡς ἐάν ἦσαν στρατιῶται γυμνασμένοι, καὶ οὕτως ἔφθασαν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐκείνοι οἱ νεκροί.

Μετὰ μικρὰν δ' ἐπισκόπησιν δύο ἐκ τῶν ἐλθόντων στρατιῶτων ἐπροχώρησαν καὶ συνέλαβον διὰ τῶν ὀδόντων των τὸ πῶμα ἐνὸς τῶν φονευθέντων καὶ ἤρρισαν νὰ πορευθῶνται, τὸ αὐτὸ ἐπραξαν καὶ ἄλλοι δύο, καὶ ἄλλοι δύο ἕως οὗ ἐσήκωσαν ἐκείθεν δια τὰ πῶματα. Τὸ περίεργον δὲ ἦτο, γράφει ὁ αὐτόπτης μάρτυς, ὅτι κατῴν ἐκάστης διάδος, ἡκολούθουν δύο ἄλλοι μυρμηκῶν, ὅστινες ἐχρησίμευον ὡς ἐφθόρειαι. Ὅλοι δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τάξιν, ἀποτελοῦντες ἀρκετὰ μεγάλην γραμμὴν. Ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν οἱ ἔφεδροι ἐλάμβανον τὴν θέσιν τῶν συντροφῶν των, διὰ νὰ τοὺς ξεκουράσουν, ὡς φαίνεται, καὶ πάλιν ἐπανήρχοντο εἰς τὴν ἐφεδρείαν. Ὅπισθεν δὲ τούτων ἤρχοντο οἱ λοιποὶ στρατιῶται τῶν μυρμηκῶν, ἕως οὗ ἡ κηδεῖα βαδίζουσα ἐν τάξει ἔφθασεν εἰς τόπον ἄμμοδῆ, πλησίον τῆς θαλάσσης.

Ἐκεῖ ὁ ἀκολουθῶν στρατὸς ἐπεδόθη εἰς τὸ σκάψιμον, ἕως οὗ ἦνοιξαν εἰς τὴν ἄμμον τῶσους λάκκους ὅσοι ἦσαν οἱ φονευμένοι στρατιῶται των—ἦτο 40, εἰς ἕκαστον δ' αὐτῶν σφίραντες ἔρριψαν ἀπὸ ἕνα καὶ μετὰ ταῦτα ἐπλήρωσαν τοὺς λάκκους μὲ ἄμμον, τελειώσαντες τοιοῦτοτρόπως τὸν ἐνταφιασμὸν.

Ἐπειδὴ δὲ 6—7 ἐκ τῶν ἀκολουθούντων δὲν ἐφάνησαν πρόθυμοι νὰ λάθωσι μέρος εἰς τὸ ἀνοιγμα τῶν λάκκων, ἀλλ' ἐξήτηον νὰ φύγουν, συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν λοιπῶν καὶ ἐφοβηθέντες ἀνευ ἐλέους—ἐτάφθησαν δὲ οὐχὶ χωριστὰ ἕκαστος, ὅπως οἱ πρῶτοι, ἀλλ' ὅλοι ἰμοῦ ἐρρίφθησαν εἰς τὸν λάκκον, ὅστις ἠνοήχθη πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου τοιοῦτοτρόπως ἐτελείωσεν ἡ κηδεῖα καὶ ὁ ἐνταφιασμὸς τῶν μυρμηκῶν!

— Βαρομετρικὸν φυτὸν. Εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ἀκικῶν ὑπάρχει εἶδος τι φυτοῦ, καλούμενον Ἄβρος Περιγυρῶς, τὸ ὁποῖον ἐνεκα τῆς ιδιότητος τοῦ νὰ προμηνύῃ τὸν καιρὸν, ἀνωμόσθη βαρομετρικὸν φυτὸν. Τὸ φυτὸν τούτου εἶναι αὐτομὲς τῆς νήσου Κορινθικῆς καὶ τῆς Τύνιδος. Τὰ τρωφερώτατα φύλλα τῶν ὑψηλότερων κλάδων προλέγουσιν τὴν κατάστασιν τοῦ καιροῦ 48 ὥρας πρὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ, ἐνῶ τὰ χαμηλώτερα καὶ σκληρότερα φύλλα προλέγουσιν ὅλας τὰς ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολὰς πρὸ τινων ἡμερῶν, τὰ μὲν φύλλα μεταβάλλοντα θέσιν, οἱ δὲ κλωνίσκοι ἀνυψούμενοι καὶ καταβαίνοντες.

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῶν Παιδικῶν Διηγημάτων, 8 τὸν ἀριθμὸν εἶναι.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα λεπτὰ 40
» τὸ ἐξωτερικόν. » 60

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1. Μὲ τί πράγμα παρομοιάζεται ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ὑπὸ τοῦ προφήτου Δανιὴλ ἢ;
- 2. Διὰ τί ἐπιστροφή τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας εἰς τὸν Θεὸν ὀνομάζεται ἀναγέννησις ἢ νέα κτίσις;
- 3. Ποῖος τῶν Προφητῶν ἦτο γεωργός;